

Zini, sargā, copē!

Mūspuses ūdenstilpju apsaimniekotāji pieredzes apmaiņā pie kolēģiem Kurzemē

Nedēļas sākumā Vidzemes, tostarp Limbažu novada ezeru apsaimniekotāji, sargātāji, zvejnieki un vienkārši zivju un ūdeņu cienītāji devās pieredzes apmaiņas braucienā uz jauno Dienvidkurzemes novadu un Liepāju satikties ar turienes aizrautīgajiem kolēģiem un lūkot, kā viņi piesaista dažādu projektu līdzekļus. Šo pasākumu rīkoja Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) Siguldas nodaļa ar Valsts zivsaimniecības sadarbības tīkla finansējumu.

Jūrmalcīemā senas zvejniecības tradīcijas

Vispirms viesojamies pie jūrmalcīem Oskara un Līgas Kadeģiem viņu zvejnieka mājā Oskars. Saimnieks noskaidrojis, ka pats ir piekrastes zvejnieks vismaz sestajā paaudzē. Viņa sieva Līga stāsta, ka paralēli zvejniecībai divos gados izveidots zīmols *Zvejnieka māja «Oskars»*, zem kura tiek tirgotas kūpinātas zivis, pārsvarā pašu zvejotas (skumbrijas un foreles iepērk). Kūpināšana un andele norit uz vietas saimniecībā. Līga tirgo produkciju, dažādos palīgdarbos iesaistīti arī abu bērni. Kūpināšanas apjomi nav lieli un zivju piedāvājums atkarīgs no konkrētās dienas zvejas sekmēm. Liela problēma ir roņi, ar kuriem esot pilna jūra, tādēļ labi, ka beidzot valstī ieviests kompensāciju mehānisms saistībā ar to nodarītajiem zaudējumiem.

Kūpināšana notiek pēc tur raksturīgās sentēvu metodes – izraktās bedrēs (zvejniekam tādas ir divas, arī viena aukstā kūpinātava). Proti, tiek izrakta aptuveni metru dziļa bedre, ko izmūrē ar ķieģeļiem (izņemot apakšu). Vispirms to ar vienu klēpi malkas izkurina, tad tajā samet šķeldu un čiekurus, kas gruzd un kūpina virs tiem saliktās zivis. Saprotams, bedre tiek noslēgta ar vāku. Pretēji daudzviet ierastajām kūpinātavām šajā zivis ievieto gulēniski uz horizontālām restēm. Tādējādi tās ātrāk top gatavas (piemēram, plekstes nokūpinās pusstundā) un ir sulīgākas. Nākotnē cer sadarboties ar vietējiem karpu audzētājiem un kūpināt arī tās.

Oskars zvejo arī jūras grunduļus, ko šogad pircēji īpaši pērkot. Viņš izveidojis jaunu produktu – auksti kūpināta grunduļa fileju kā uzskodu pie alus. Tā ir uz izķeršanu. Ziemā viņi kūpina un tirgo iepriekš saldēto produkciju. Zvejniekam ir neliela apjoma t.s. šoka kamera, kurā pats sasaldē (70 kg četrās stundās) tikko iztīrītas zivis. Ātri sasaldēto lielākos apjomos viņš līdz izmantošanai uzglabā šādu pakalpojumu piedāvājošo sadarbības uzņēmumu aukstuma noliktavās. Tādējādi zivju garša nebojājas.

Kadeģiem kaimiņos atrodas atjaunotā tīklu māja *Piestātne*, kas glabā Jūrmalcīem zvejniecības kultūrvēsturisko mantojumu, piemēram, informāciju, ka 1938. gadā šajā ciemā bija 30 airu laivu un astoņas motorlaivas, vai zvejas rīku paraugus. Ēku, kas zvejnieku vajadzībām celta 1958. gadā kā attārošanas (tīklu izlasīšanas) cehs, no pašvaldības nomā un apsaimnieko biedrība *Jūrmalcīem valgums*, popularizējot vietējās zvejnieku dzimtas, tradīcijas un pašu Jūrmalcīem. Tiklu mājā rīko izstādes, meistarklases, pasākumus. Lai to atjaunotu, piesaistīts Eiropas fondu līdzfinansējums.

Jūrmalcīemā piekrastes zvejnieka Oskara sieva Līga Kadeģe (no labās) stāsta par ģimenes rūpību – zveju un zivju kūpināšanu

Cīņai ar maliķiem – modernās tehnoloģijas

Liepājas ezers ir publiska 33,4 km² (apmēram 3340 ha) liela ūdenstilpe. To šķērso Bārtas upe, kas ietek jūrā. Ezeru apsaimnieko pašvaldību biedrība *Liepājas ezeri*. Tās vides inspektors un Liepājas pilsētas pašvaldības policijas inspektors Artis Būmeisters brauciena dalībniekiem rādīja vairākas iekārtas zivju resursu sargāšanai. To vidū ir motorlaiva *FjordStar 450* ar 50 ZS dzinēju. Starp citu, šai laivai piemīt nenovērtējams pluss – pat ja tā sadurta vai sagriezta, ar to var turpināt peldēt. Aprīkojumā ir arī laivas piekabe, infrasarkanā staru termokamera ar augstu izšķirtspēju (inspektors priecējās par tās jaudu – ja pa māju staigā plikām pēdām, tās ar šo kameru varot redzēt diezgan ilgi), eholote, tāpat jaudīgs lukturis. Vietējā pašvaldība visu minēto pirms dažiem gadiem iegādājās, izmantojot Latvijas Zivju fonda finansējumu, un nodeva lietošanai biedrībai *Liepājas ezeri*. Laiva aprīkota arī ar t.s. kaķi, ko met ūdenī, lai aizķertu un izvilkto nelegālos tīklus. Tikai drona pašiem vēl nav.

Biedrības izpilddirektors Ēvalds Urtāns stāsta, ka arī Liepājas ezerā liela problēma ir tā aizaugšana. Pirms padesmit gadiem iegādāts Zviedrijā ražots traktors – niedru plāvējs. Ūdensaugu masa (aptuveni 95%) no ezera tiek izvākta divreiz gadā, bet aug tāpat. Ņemot vērā, ka ezers iekļauts dabas liegumā, kurā viena no galvenajām vērtībām ir putni, tiek ierobežots laiks, kad var zāles plaut. Arī lauksaimniecība kļuvusi aktīvāka un ar lietussēdņiem barības vielas (fosfors, slāpekļi) ieskaļojas ezerā. Ē. Urtāns norāda, ka šogad Liepājas pilsētas Komunālās pārvaldes rīcībā, izmantojot Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzekļus, nonāks jaudīgāks plāvējs, kam papildus būs arī ūdensaugu sakņu rakšanas funkcija. Tiek cerēts, ka tas palīdzēs vismaz daļā ezera. Biedrība nodrošina sešas darbavietas. Finansējums tam tiek gūts gan no pašvaldību dotācijām, gan pārdotajām makšķerēšanas licencēm. Ezerā ir liela bioloģiskā daudzveidība un, tā ka te jūras dēļ ūdens ir daļēji sāļš, pērn te atrasti arī invazīvie jūras grunduļi. Kamēr karsts, aptuveni 80% ezera zivju aizmigrējušas uz vēsākajiem ūdeņiem jūrā.

Mazākās pilsētas lielais lepnums – ezers

Durbe ir Latvijas mazākā pilsēta, un iedzīvotāji ar šo titulu lepojas tikpat ļoti, cik ar savu – Durbes – ezeru (680 ha). Pirms vairākiem gadiem Durbes pilsētas un pagasta pārvaldes ēkā izveidota Durbes ezera istaba, kurā apkopota daudz informācija (arī interaktīva) par ūdenstilpes augiem, zivīm, citiem iemītniekiem, arī ekoloģiskajām problēmām, piemēram lielo sapropeļa slāni un ezera aizaugšanu. Agrāk ezera vidējais dziļums bijis 8 m, nu – apmēram 1,5 m. Par laimi, zivju slāpšana tomēr nenotiek, jo ezera krastā daudz avotu, tāpat te ietek divas, bet iztek viena upe. Istabā mūs sagaida Santa Brāle no biedrības *Sabiedriskās vides pārvalde «Durbe»* (tā apsaimnieko Durbes ezeru). Tajā darbojas aptuveni 40 biedru un galvenais ienākumu avots ir notirgotās licences makšķerēšanai ezerā. Santa teic, ka ideja par šādu istabu ezera popularizēšanai un jaunatnes ieinteresēšanai izzināt dabu radusies, dodoties pieredzes apmaiņā uz Peipusa ezeru Igaunijā.

Biedrība regulāri laiž ezerā zivju mazuļus, pārsvarā zandartēnus. Tiek domāts arī par līdaku mazuļiem, bet tos grūti dabūt, jo tuvumā neviens neaudzē. S. Brāle atzīst, ka problēma ir maluzvejnieki, jo uzraudzība ezerā īsti nenotiek. Zināmi vaininieki, bet pieķert nevar. Ezerā organizēta arī zveja pašpatēriņa zvejniekiem, bet zināmi tie, kuri guvumu tirgo, taču viņus nav izdevies pieķert. Tāpat, sākoties līdaku sezonai, kad te sabraucot copmaņi pat no Rīgas, noteikti kāds paķerot arī kādu zandartu. Trīs biedrības biedri (arī pati Santa) šajās dienās saņems Valsts vides dienesta sabiedrisko vides inspektoru apliecības. Pašvaldība ezera uzraudzībai iegādājusies dronu, kas nodots biedrībai izmantošanai.

Pusmāju var uzcelt par zandartiem

Pieredzes apmaiņas braucienā noslēdzam Durbes lauku teritorijas *Stagaros*, Ērika un Annas Rāvu saimniecībā. Viņi LLKC programmā interesentus uzņēma pirmoreiz. Abi pēc izglītības ir zivjkopji un nodarbojas ar dīķu zivju audzēšanu. Viņi apsaimnieko 16 vasaras dīķus (divos

tiek audzēti cimperlīgie zandarti), kas izmēti dažādās vietās. To kopējā platība sasniedz 100 ha. Lielākais no dīķiem ir 17 ha liels. Dienas laikā, lai visus apbraukātu, saimnieks mēro 70 km. Uz jautājumu, kā tos sargā, viņš atsmej, ka mūsdienās veco maliķu vairs nav, bet jaunie tam par slinku un arī nemāk. Toties zivju resursus paplicina kormorāni, gauras un kajjas, arī ūdri, ūdeles. Lai tos atbaidītu, dīķos salikti to biedēkļi, tiek izmantoti arī skaņas lielgabali.

Saimniecībā audzē dažādas zivis, piemēram, zandartus, karpas, arī orfas un amūrus. Pēdējos iepērk kā mazuļus un paaudzē līdz kilogramīgiem īpatņiem. – *Smejos, ka zivjkopis ir lielākais bende. Grūti otru tādu atrast, kas savā mūžā būtu tik daudz zivju nobendējis*, – uz savas profesijas kļūdu sekām norāda Ē. Rāva. Pirmos gadus zandartu mazuļus centušies izaudzēt lielus – līdz pat 18 g smagus, bet tad sapratuši, ka ideāli ir izaudzēt līdz 5 g smagus un tad tirgot, jo tos vieglāk aizvest pasūtītājam. Lai dīķos veiktu nozveju, iegādājies speciālu krānu, kādu nolūkojis pieredzes braucienā Ungārijā. Makšķerēšanu savās ūdenstilpēs saimnieki nepiedāvā. Ar darbiem lielākoties tiek galā paši, bet tiek algoti arī palīgi, piemēram, zivju barošana. Tām dod speciālo barību, iepriekš izmantoja graudus. Starp citu, mazuļi jāiemāca baroties. No speciālās barotavas uz grunts izkritusi barība ik pa laikam jāsakustina, citādi tā sastāvas un sāk pelēt.

Stagaru pagalms iekopts un izrotāts ar skujuņu un puķu dobēm. Blakus plešas piemājas dīķis ar dažādām zivīm – karpām, karūsām, līdakām, amūriem u.c. Rāvas šo īpašumu iegādājušies un sākuši saimniekot 2008. gadā. Dzīvojamā māja tapusi tikai pirms pāris gadiem. Kā smejs saimnieks, pusi tās būvniecības nosedzis no pārdotajiem zandartiem. Rāvu pāris pārbaudījuši, ka reklāma internetā un no mutes mutē ļoti labi strādā. Par zivju un to mazuļu noietu viņiem nav jāsatraucas.

Vairāk foto no pieredzes apmaiņas brauciena – *Ausekļa* mājaslapā, sadaļā *Galērijas*.

Sākums – 9. lpp.

ALDA kauss būs!

Nemot vērā pandēmijas diktētos noteikumus, Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA rīkotās tradicionālās makšķerēšanas sacensības – Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņa – šogad izpalika. Nu pasākumu un sacensību rīkošana atkal var notikt, tādēļ augustā ieceļots ALDA kausa izcīņas šī gada pirmais posms. Tiesa, aģentūras ALDA direktors Jānis Remess atgādināja, ka jāņem vērā laikapstākļi. Ja turpināsies līdzšinējais karstums un sausums, sacīkstēm nebūs jēgas, jo ūdens līmenis zems un zivis mazaktīvas. Arī par to, cik un kuros ezeros kausa izcīņas posmi notiks, vēl tiek domāts.

Lielezerā peldūdēns analīzes ļoti labas

Arī jaunākās zinātniskā institūta BIOR pētnieku veiktās peldūdēns paraugu (ņemti šīs nedēļas sākumā) analīzes Limbažu Lielezerā parāda ļoti labus rezultātus. Peldēties te joprojām drīkst.

Jau rakstījām, ka pēc Veselības inspekcijas (VI) pārstāvju veiktā peldūdēns monitoringa jūlija sākumā zarnu enterokoku koncentrācija šeit pārsniedza pieļaujamo normu (tā ir līdz 300) un baudīt ūdenspriekus nebija ieteicams. Lai sekotu līdzī situācijai ezerā, Limbažu novada pašvaldība turpmākās peldūdēns kvalitātes analīzes par saviem līdzekļiem veica sadarbībā ar BIOR.

Pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess teic, ka pagaidām jaunas analīzes sadarbībā ar BIOR vairs neveiks, jo rezultāti ir labi. Turklāt augusta sākumā oficiālajās Latvijas peldvietās to par valsts līdzekļiem darīs VI speciālisti.

Limbažu pilsētas svētkos copmaņi aicināti iesaistīties Mazezera izaicinājumā

Limbažu novada pašvaldības aģentūra ALDA par godu Limbažu pilsētas svētkiem Limbažu Mazezerā 31. jūlijā rīkos makšķerēšanas sacensības *Mazezera izaicinājums – Noķer mani!*. To laikā no plkst. 7 līdz 11 ar pludīnmakšķeri no ūdenstilpes krasta copmaņi sacentīsies par smagāko lomu.

Vērtēšana notiks trīs vecuma grupās – līdz 14 gadiem, no 15 gadiem un vecāki, kā arī vecāki par 63 gadiem. Dāmas vērtēs atsevišķi. Katrā grupā apbalvos pirmo trīs vietu ieguvējus.

Starp citu, pirms sacīkstēm Mazezerā tiks ielaistas karpas un karūsas. Viena zivs no katras sugas būs īpaši iezīmēta. Noķerot kādu no abām iezīmētajām, veiksminieks vai veiksminiece balvā varēs saņemt dāvanu karti vietējos makšķernieku veikalos 100 eiro vērtībā.

Salackrasti uzbūvē jaunu taci un kaļ ambiciozus nākotnes plānus

Biedrības Makšķernieku klubs «Salackrasti» valdes pārstāvis Atis Apelis, izrādot pirmo taci Baltijā, kas tiks izmantots lašveidīgo skaitīšanai

Biedrība *Makšķernieku klubs «Salackrasti»* pērnā gada nogalē saņēma pašvaldības pilnvaru organizēt licencēto makšķerēšanu un vēžošanu tam tobrīd atvēlētajā Salacas posmā Salacgrīvas novada teritorijā. Tāpat nevalstiskā organizācija uzņēms zivju resursu uzraudzību, var teikt – upes apsaimniekošanu. Biedrības valdes pārstāvis **Atis APELIS** gan neapgalvo, ka pusgada laikā maz paveikts, bet darāmā tomēr vēl daudz. Ieceru īstenošana jau sākusies.

Biedrība šobrīd aktīvi darbojas *Lašlejās* – īpašumā Vecsalacā, Niedru ielā 9. Daudzi to zina kā *zivju inspekcijas* māju un apkārtni. Tagad var teikt – kādreizējo. Valsts vides dienesta (VVD) inspektori Salacgrīvā pārcēlušies uz Dabas aizsardzības pārvaldes telpām. Pērn valsts īpašumu nodeva pašvaldībai, kas zemi Salacas krastā (aptuveni 1,3 ha) un ēkas uz 20 gadiem iznomāja biedrībai. Jāpiebilst, ka īpašumam ir sena vēsture – savulaik zeme un ēkas piederēja Vecsalacas muižas kompleksam.

Vispamanāmākais jaunums ir acīmredzami svaigi būvētais taci un laipa. To gan izmantos nevis nēģu zvejai, bet migrējošo lašveidīgo skaitīšanai. Pērn zinātniskais institūts BIOR Salacā pie 3. tača izvietoja inovatīvu elektronisko uzskaites iekārtu. Tā bija piestiprināta pie ūdenī iegremdētas sētas. Pērnā gada pieredze mudināja veikt korekcijas un iekārtu stiprināt pie Salacā jau pārbaudītas pēc sentēvu modeļa būvētas konstrukcijas. A. Apelis stāsta, ka jūnijā, dodoties makšķerēt uz Zviedriju, pa ceļam apskatīja līdzīgus skaitītājus tur un arī Somijā. Secināts, ka pieredzi pārņemt nav iespējams, jo apstākļi un upes ir ļoti atšķirīgi. Jādomā savs risinājums.

Tacis lašiem un taimiņiem aizšķērsos ceļu, rosīnot zivis meklēt atveri sētā. Pa to tās nonāks iekārtā un tiks pieskaitītas. Viena no lielākajām problēmām diezgan aizaugušajā Salacā ir tā, ka jebkādā sprostā saķeras pa upi peldošās zāles. Bet šķiet, ka būs izdevies to atrisināt. Tacī sētu veido kārtis. Atliek vien tās pacelt uz augšu, lai tajās saķērusies zāle brīvi aizpeldētu tālāk. – *Protams, dabai pretī neviens nevar stāties*, – spriež sarunbiedrs. Tikai laiks rādīs, kas notiks rudenī, kad ievērojami celsies ūdens līmenis un konstrukciju taranēs, teiksim, kāds pa upi peldošs balķēns un cita draža.

Lašus skaitīt zinātnieki vēlas līdz novembra beigām. – *Ja atceramies – pirms diviem gadiem novembra sākumā ūdens līmenis pacēlās līdz diviem metriem un aiznesa tačus ar visiem kokiem*, – atminas sarunbiedrs. Jā, tacis būs pirmais, kas

uzņems visu pa upi uz leju nākošo. Atliek vien sekot laika prognozei un būt gataviem pāris dienu laikā izņemt no upes skaitītāju un nojaukt taci, kad tas būs nepieciešams. A. Apelis par tā izgatavošanu, izvietojumu un apkalpošanu ar BIOR slēdzis līgumu. Tomēr finansiāla ieguvuma no tā *Salackrastiem* nebūs. Izmaksas pieauga līdz ar kokmateriālu cenām (par 40%). Taču, viņaprāt, būtiski pierādīt, ka biedrība tai uzticēto pienākumu var paveikt.

Prognozējot, ka cilvēkiem būs interesanti taci apskatīt (pa to var šķērsot upi), *Salackrasti* uzbūvēja arī laipu, lai tūristiem nav jābrīn pa zāli un krasta dubļiem. – *Te staigā ļoti daudzi*, – bilst A. Apelis. Biedrība cer, ka nākotnē *Lašlejas* kļūs par ceļotāju, laivotāju un makšķernieku iecienītu vietu, kur brīvi piekļūt upei un saņemt dažādus pakalpojumus. Lai tā būtu, jāatīsta infrastruktūra. Jau šobrīd ir uzbūvēta vēl viena laipa pretim inspekcijas mājai, kur ērti izkāpt ūdenstūristiem. Protams, kādam var būt principiāli svarīgi aizpeldēt līdz pašai Salacgrīvai, šķērsojot vairākus tačus un airējoties pretim jūras vējam... Tomēr pārējiem būs patīkama alternatīva. *Lašlejās* tūristi varēs atstāt automašīnas un nomu īpašniekiem šī būs viena no ērtākajām vietām, kur savākt laivas. Piedāvām braucēji nonāks interesantā vietā, kur varēs priecāties par dabu, atpūsties un arī šo to uzzināt par kultūrvēsturisko mantojumu, makšķerēšanu, zivju resursu aizsardzību un ar to saistīto zinātnieku darbu.

Piedaloties biedrības *Jūrkante* rīkotajā konkursā, *Salackrasti* saņēmuši atbalstu nelielas apgaismotas promenādes būvei. Plānots arī veidot stāvlaukumu un bruģēt placi, ko ieskauj kādreizējā muižas kompleksa ēku mūri. Ar sienām pietiek, lai izveidotu nojumi, kas kalpos kā vieta atpūtai un pat kādam pasākumam. Savukārt inspekcijas mājā biedrība plāno izveidot istabiņas makšķerniekiem. – *Salaca ir specifiska, to ieskauj meži un pļavas*, – uzsver A. Apelis. Neviens viesu nams šobrīd nav tik tuvu makšķerēšanai iecienītajai upes A zonai kā būs naktsmītne, ko nākotnē plāno piedāvāt *Salackrasti*. Vēl vienā ēkā, kur padomju laikā, šķiet, atradās smēde, biedrība plāno veidot maluzvejniecības muzeju. Ilgajos darba gados VVD inspektori *malīkiem* konfiscējuši daudz gana interesantu nelikumīgo zvejas rīku. Cerams gan, ka neviens nebrauks pieredzes apmaiņā... – *Tie, kuri nodarbojas ar maluzvejniecību, jau nav īpaši mīcāmi*, – pasmej sarunbiedrs.

Biedrība no pašvaldības nomā arī teritorijas pie Salacas Sarkanajām klintīm. Iecienītajā tūrisma objektā izveidotas jaunas

ugunsкура un piknika vietas ar galdiem un soliēm. Nākotnē tiem būs arī nojumes. Apkārtni sakopuši, izzāģējot krūmus, un uztur to kārtībā. Sākuši būvēt malkas šķūni, būs vēl vienas labierīcības. Tūristu pieplūdums šajā vietā ir ļoti liels. Tas dod pamatu domāt, ka ir vērts atīstīt un sniegt pakalpojumus, lai būtu līdzekļi, ko ieguldīt apsaimniekojamā īpašumu uzlabošanā. Šobrīd biedrības vīri plāno īstenošanā iegulda ārkārtīgi daudz darba. – *Atpakaļceļa nav, vienkārši jādara*, – spriež A. Apelis un izsaka cerību, ka ritenis iekustēsies un ar laiku vajadzēs mazāk piepūles, lai tas ripotu uz priekšu.

Arī šovasar biedrība veiks lašveidīgo nārsta vietu reaktivāciju. Sadarbībā ar BIOR ir apzinātas vietas, ko visvairāk nepieciešams tīrīt, lai mudinātu zivis radīt pēcnācējus. A. Apelis piebilst, ka ar otra *Jūrkantes* projekta atbalstu jau šogad biedrība tiks pie tehnikas (tostarp ekskavatora), lai upi varētu tīrīt efektīvāk, nekā to darot ar rokām. Pieminēšanas vērts ir arī Zivju fonda atbalstītais projekts, kurā A makšķerēšanas zonā izvietos septiņas nakts redzamības novērošanas kameras. Ar tām uzraudzīs, vai makšķernieki atbrīvo zivis un, protams, centīsies novērst nelikumīgu zveju.

Runājot par daudziem svarīgo lašveidīgo makšķerēšanas licenču tirdzniecību, A. Apelis to pēc pavasara sezonas noslēguma vērtē kā veiksmīgu. Vidēji statistika liecina, ka katrs otrais, kurš devās uz upi, ir noķēris zivi. Protams, tas ir vidējais rādītājs. Iespējams, ka viena loms bija padomsit lašveidīgo, bet cits nenokāra nevienu. Bijis pat rekordists, kurš izmantojis 26 licences. Veikli, ņemot vērā, ka ar vienu pirkumu var tikt pie trim un klāt piepirkt tikai tad, kad kāda ir izmantota! Nākamgad licenču tirdzniecība notiks tāpat kā šogad, jo nolikumu drīkst mainīt reizi gadā. Būtu nepieciešamas korekcijas, bet ļoti nelielas, turklāt ne attiecībā uz tirdzniecībai paredzēto licenču skaitu.

Tematisko lapu atbalsta:

Par «Zini, sargā, copē!» saturu atbild projekta īstenotājs SIA «Izdevniecība Auseklis».

Lapu sagatavoja Līga LIEPIŅA un Linda TAURIŅA